

Skatter. Skulde man nu sige som saa: naar vi nu gaa til Reformer med Hensyn til Skatter, som hvile paa Folk, der eje fast Ejendom, naar vi der gaa til en retfærdigere Ordning, ville vi ikke gøre det, uden at vi samtidig kunne paalægge de mindre bemidlede en Skat, fordi de dog ogsaa skulde have nogle Skattereformer. Det er en saa uretfærdig Tankegang, at vi fra vor Side ikke kunne være med dertil. Det har været sagt tidligere — jeg sagde det allerede første Gang disse Skattelove vare for — at man meget maatte beklage den Sammenkobling, som der ikke er noget sagligt, der taler for, da den Kompensation, som Statskassen skal have for Nedsættelserne i Hartkornskatten, rigeligt gives gennem Formue- og Indkomstskatten. Det er ganske vist, at denne er kalkuleret saaledes, at Statskassen skulde tabe 800,000 Kr., men jeg tror ikke meget paa, at dette Tab holder sig ret længe. Jeg tror, at de Medlemmer af Landstinget, der tænkte paa at sætte Bestemmelser ind i Loven om Formue- og Indtægtsskat om, at det, som denne Skat maatte indbringe ud over, hvad Statskassen efter Forslaget tilskylder Kommunerne, ogsaa skulde føres Hartkornet til Gode, ikke havde saa ganske Uret i denne Tanke; men man kan have hvilke Tanker om disse Skatter, man vil, hvilke Fordele eller Ikke-Fordele de kunne bringe Statskassen — i det væsentlige give disse Skatter Kompensation for, hvad Statskassen mister af Hartkornbeskatningen. Der er ikke nogen særlig Grund til en Sammenkobling. Den eneste Grund er en ren politisk Grund, og den tror jeg var til Stede, da Forslaget blev fremlagt, og det var Grunden, hvorfor jeg for mit Vedkommende, og jeg tror jeg kan sige, for hele Partiets Vedkommende, tog Afstand fra denne Sammenkobling. Den Gang var jeg den eneste, der tog Afstand, men det er tydeligt nok, at der senere er kommet mange andre ind paa at tage Afstand. I Fjor tog saaledes hele det moderate Parti Afstand. Jeg siger dette udtrykkeligt, thi jeg vil nødig, at det moderate Parti skal blive miskendt. Der er adskillige moderate i Landet, der have udtalt sig paa en Maade, som let kunde misforstås, idet de have udbragt et Leve for en samlet Gennemførelse af de fire Skattelove; men disse samme Medlemmer have her inde med Mund og Pen bekræftet, at de paa ingen Maade ville have med denne Sammenkobling at gøre. De have skrevet i Betænkningen, som blev afgiven om disse Lovforslag, at denne Sammen-

kobling kunde de slet ikke have med at gøre. Man ser saaledes, at Modstanden mod denne Sammenkoblingstanke er bleven stærkere, efter som Aarene ere gaaede. Og det er ikke alene det moderate Parti, der stiller sig saaledes, ogsaa en Del af Højre tager Afstand. Det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds (Scavenius) har ofte nok her i Salen sagt, at han synes ikke om denne Sammenkobling, han er heller ikke det eneste Højre-medlem af Tinget, der har udtalt sig herimod saavel her i Tinget som uden for Tinget, og det er sikkert nok, at disse Højre-medlemmer have en Del af Højrepartiet i Landet med sig. Det er noget, som Tiden maaske bedre kan vise, saa at Folk bedre tro derpaa, end naar jeg siger det. Som sagt, denne Sammenkoblingstanke har Ministeren arvet efter sin Forgænger, og har beredvilligt taget den op, men hvad der er foregaaet, maatte ogsaa bibringe Ministeren den Mening, at her er ingen Udsigt til at faa disse Love førte igennem. Ikke desto mindre sagde Ministeren, da han forelagde disse Lovforslag, eller det staa maaske i Motiverne — jeg husker det ikke saa nøje —, at han havde ingen Tro til at faa denne Krone-Skat ført igennem, men en 15 Øres højere Skat vilde han nu prøve paa, og det kunde maaske lykkes at faa den gennemført. Men vi fra vor Side maa ganske rent ud sige, at her er intet at vente efter. Den højtærede Finansminister skal ikke stille alt for store Forhaabninger om at faa en saadan Brændevinsskat gennemført, hvorved Staten faar 5 Millioner Kroner mere Indtægt, sammen med de her forelagte Love, Toldloven medtaget, thi Resultatet af det hele, saaledes som det foreligger, vil efter min sikre Overbevisning blive, at Befolkningen i det hele taget faar en forøget Skattebyrde, og det er tilvisse ikke det, vi trænge til her i Landet at arbejde for. Det eneste, som jeg kan se, skulde kunne forsvare Sammenkoblingen, er en ren formalistisk Betragtning, nemlig den, at man siger som saa: Her i Folketinget synes man godt om en Formue- og Indtægtsskat, medens man synes daarligt om en forøget Brændevinsskat; oppe i Landstinget er det modsatte Tilfældet. Lad os derfor anlægge en Politik, som er grundet paa Tingenes Ligeberettigelse, saaledes at, naar Landstinget faar en Lov, det synes daarligt om, skal Folketinget ogsaa have en Lov, det synes daarligt om. Det er det eneste Forsvar, der kan føres for Sammenkoblingen, og det er formalistisk. Jeg